

зидента України. Голова Укр. урологічного т-ва (з 1987), президент Укр. асоціації урологів. Пост. член Міжнор., Європ. і Америк. уролог. асоціацій. Дійсний член Нью-Йорк. АН (1996), Бразильської АМН (1997), Польс. академії медицини ім. Швайцера (1997), АМН Республіки Білорусь (1998), РАМН (2001). Лавреат Держ. премії України в галузі науки і техніки (1986, 2001). Засл. діяч науки України (1986). Почесна відзнака Президента України (08.1996), орден князя Ярослава Мудрого V (08.1998), IV ст. (1999). Герой України (з врученням ордена Держави, 21.08.2000). Почесна грамота КМ України (10.2003). Держ. службовець 1-го рангу (04.1994). Автор (співав.) 400 наук. праць в галузі розробки функціонал. методів діагностики та хірург. лікування основних уролог. захворювань, зокрема 30 монографій, підручників: "Радиоизотопные методы диагностики в детской урологии" (1972), "Функциональные методы исследования в детской урологии и нефрологии" (1982, співав.), "Хирургическое лечение рецидивного нефролитиаза" (1984, співав.), "Основы практической урологии детского возраста" (1984, співав.), "Атлас - руководство по урологии" (1990, співав.), "Пузырно- и уретро-генитальные свищи у женщин" (1991, співав.), "Клиническая термодиагностика" (1991), "Болезни мочевого пузыря у детей" (1992), "Урология" (1993, співав.), "Передрак и ранние формы рака мочевого пузыря" (1994, співав.), "Клінічна сексологія і андрологія" (1996, співав.), "Сексологія і андрологія" (1997, співав.), "Цитокіни: біологічні та протипухлинні властивості" (1998, співав.), "Межфазная тензиометрия и реометрия биологических жидкостей в терапевтической практике" (2000), "Атлас-посібник з урології" (у 3 т., 2001), "Health effects of Chernobyl accident" (2003) та ін.; 15 винаходів. Створив урологічну наук. школу. Володіє англ., грец. мовами. Захопл.: полювання.

Возіанова Жанна Іванівна, д.мед.н. (1988), проф. (1990), акад. АМНУ (інфекційні хвороби, 10.2002); Нац. мед. ун-т ім. О.Богомольця, зав. катедри інфекційних хвороб (з 1989); гол. редактор журналу "Сучасні інфекції"; член редколегії журналів: "Інфекційні хвороби", "Лікування та діагностика", "Сучасна гастроентерологія", "Медицинський вестник". Н. 06.02.1937. Осв.: Київ. мед. ін-т ім. О.Богомольця. Засл. діяч науки і техніки України (2000). Засл. лікар України (2002). Медаль "Ветеран праці" (1988). Медаль ім. акад. М.Д.Стражеска "За заслуги в охороні здоров'я" (2001). Автор (співав.) близько 190 наук. праць, зокрема монографії "Инфекционные и паразитарные болезни" (в 3 т.).

Возницький Борис Григорович, почес. чл. АМУ; Львів. галерея мистецтв, директор (з 1962); президент Укр. нац. ком-ту Міжнор. ради музеїв (з 1995). Н. 16.04.1926 (с.Ульбарів (Нагірне), Дубнівський р-н, Рівн. обл.); укр. Осв. Львів. уч-ще прикладного мист. (1950-55); Ін-т живопису, скульптури і архітектури, ф-т "Історія і теорія мистецтв" (Ленінград, 1956-62). Член Сп. худ. України. Засновник музеїв: "Одеський замок" (1975), музей книги (першодрукаря І.Федорова) (1976), музей-садиба М.Шашкевича (1986), музей найстаріших пам'яток Львова (1990), музей "Русалки Дністрової" (1991), музей оборон. архітектури XVI ст. в "П'ятничанській вежі" (1993), музей І.-Г.Пінзеля (1996). Чл. Ради з питань збереження нац. культурної спадщини (06.1997-01.98). Засл. працівник культури України (1972), заслужений діяч польс. культури (1984). Лавреат Держ. премії України ім. Т.Шевченка (1989), премії ім. Я.Кохановського (1990). Почесна відзнака Президента України (1996). Автор путівників "Одеський замок" (1977), "Каплиця Боїмів" (1979), статей з питань львів. барокової скульптури XVIII ст., укр. ікони XIV-XVII ст., археології. Доктор "Honoris causa" Краків. вищої пед. школи (1998). Володіє польс., чес. мовами. Захопл.: створення нових музеїв.

Вознюк Володимир Денисович; суддя Конституційного Суду України (з 18.10.1996; від з'їзду суддів, 09.1996), заст. Голови (з 10.2002), секр. Колегії суддів з конституційних звернень (подань). Н. 15.05.1949 (с.Щитинь, Любешівський р-н, Волин. обл.); укр.; батько Денис Васильович (1926) і мати Марія Адамівна (1928) - пенс.; дружина Надія Вячеславівна (1957) - юрист, суддя Печерського райсуду м.Києва; син Олександр (1971) - юрист, нач. Гол. Правового управління Антимонопольного

ком-ту України; сини Євген (1984) і Михайло (1985). Осв. Київ. ун-т ім. Т.Шевченка, юрид. ф-т (1976), юрист. 06.1966-07.67 - робітник, Кременчуцький нафтопереробний крекінг (комбінат). 08.1967-05.68 - учень, Волин. обл. школа майстрів-будівельників. 05.1968-05.70 - служба в армії, Бакинський округ ППО. 07.1970-08.71 - виставник, Чичерінський з-д будівельних матеріалів, Тамбовська обл., Росія. 1971-76 - студент, Київ. ун-т ім. Т.Шевченка. 09.1976-12.80 - суддя, Дніпровський р-ний нар. суд м.Києва. 12.1980-01.90 - суддя, кримінальна колегія Київ. міськсуду. 01.1990-10.96 - суддя, заст. гол. судової колегії в кримінал. справах, Верховний Суд України; голова Вищої кваліфікац. комісії суддів України. Суддя вищого кваліфік. класу. Засл. юрист України (07.1997). Орден "За заслуги" III ст. (10.2003). Захопл.: садівництво, квітництво.

Возняк Тарас Степанович; гол. редактор та видавець незалежного культурологічного журналу "І"; чл. Ком-ту Нац. з премій України ім. Т.Шевченка (з 10.2001). Н. 11.05.1957. Осв. Львів. політех. ін-т. Від 1994 - нач. відділу міжнор. зв'язків Львів. міськради. Лавреат нагороди "Галицький лицар - 2000" у номінації "Громадський діяч". Автор численних політологічних есеїв та культурологічних текстів, автор перекладів М.Гайдегера, Г.Г.Гадамера, Г.Марселя, М.Шелера, Б.Шульца, В.Гомбровича.

Войлов Юрій Григорович, д.тех.н.; Науково-дослід. і проєктно-констр. ін-т "Іскра", директор. Засл. діяч науки і техніки України (09.2003).

Войнаренко Михайло Петрович, д.ек.н. (1995), проф. (1996); Технологічний ун-т Поділля, проректор з навч. роботи (з 2001), зав. катедри обліку та аудиту; директор Хмельн. укр.-британ. центру перепідготовки та працевлаштування (з 07.1998). Н. 22.07.1950 (с.Струга, Новоушицький р-н, Хмельн. обл.); укр.; батько Петро Антонович (1923-1982); мати Ганна Яківна (1926-1984); дружина Галина Григорівна (1952) - ст. економіст "Міськкомунгоспу"; син Сергій (1977) - аспірант Технологічного ун-ту Поділля; син Микола (1985) - школяр. Осв.: Хмельн. технол. ін-т побутового обслуговування, інж.-ек. ф-т (1971-76), інж.-економіст; канд. дис. "Удосконалення організаційної структури господарчих підрозділів служби побуту (на прикладі промислових видів побутових послуг Української РСР"; док. дис. "Організаційно-економічні основи розвитку сфери обслуговування населення в Україні." з 09.1984 - заст. декана інж.-ек. ф-ту, з 09.1989 - зав. катедри бухгалтерії, статистики та фінансів, з 09.1999 - проректор з ек. питань, Хмельн. ін-т побутового обслуговування (Технологічний ун-т Поділля). Член редколегії журналу "Економіст", голова редколегії "Вісника Технологічного університету Поділля. Секція "Економічні науки" (з 01.2000). Голова спец. наук. ради з захисту канд. дис. Віце-президент Асоціації "Поділля Перший" (з 01.1998). Академік Міжнор. академії інформатизації (11.1997, м.Москва), АЕНУ (07.2000), Укр. академії ек. кібернетики (09.2001). Засл. діяч науки і техніки України (2002). Нагруд. знак "Відмінник освіти України" (1977). Автор (співав.) близько 200 наук. праць, зокрема монографій, підручників, брошур: "Системи обліку в Україні: трансформація до міжнародної практики" (2002, співав., ред.), "Организация предпринимательской деятельности" (2001, співав.), "Проблеми реформування економіки України" (1999, співав.), "Проблеми автоматизації функціонально-стоїмостного аналізу" (1994, співав.), "Стратегія змінення структури економіки України" (1993, співав.), "Приватизация: вопросы и ответы" (1992, співав.). Захопл.: поезія.

Войний Віктор Анатолійович; Павлоградська райдержадмін., голова (з 01.2001). Почесна грамота КМ України (06.2002).

Войт Василь Васильович; Новоушицька райрада, голова (з 1998). Н. 10.05.1961 (с.Куражин, Новоушицький р-н, Хмельн. обл.). Осв.: Кам'янець-Подільський буд. тех-м (1980), "Пром. і цивільне будівництво".

Войтенко Анатолій Михайлович, д.мед.н. (1987), проф. (1987); Укр. НДІ медицини транспорту МОЗ України, директор (з 1991). Н. 22.07.1935 (с.Троїцьке, Одес. обл.); укр.; дружина Сусанна Володимирівна (1938) - к.мед.н., зав. катедри здо-